

תת"ע 2492/09/14 - מדינת ישראל נגד יוסף וירזבינסקי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

16 אפריל 2015

תת"ע 2492-09-14 מדינת ישראל נ' וירזבינסקי

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסף וירזבינסקי
מדינת ישראל

וכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד כוזרי

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה לא אפשר להולך רגל להשלים חציית כביש במעבר חצייה בבטחה, בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו וטען כי הוא נוהג להפקיד על חוקי התנועה במעבר החצייה ובמקרה זה, ראה את הולך הרגל אך זה לא החל בחציית הכביש.

בית המשפט שמע את הראיות.

מטעם התביעה העיד **יצחק גיטלר (עת/1)** אשר ערך והגיש את הודעת תשלום הקנס **(ת/1)** ושרטוט המקום **(ת/2)**.

העד העיד כי עמד בתחנת אוטובוס מחוץ לניידת המשטרה, ברחוב יהודה הנשיא פינת רשב"י בעיר אלעד, הבחין ברכב הנאשם שלא מאפשר להולכי הרגל שחצו את הכביש במעבר חצייה להשלים את החצייה בבטחה. העד תיאר כי מדובר בהולך רגל מבוגר שחצה את הכביש יחד עם שני ילדים. העד המשיך וציין כי בהגיעם למלבן השלישי במעבר החצייה,

עקף אותם הנאשם בנסיעה ולא אפשר להם להשלים את החצייה בבטחה.

הנאשם, אשר בחר להעיד, העיד כי הוא כעניין שבשגרה הוא נוהג לעצור לפני מעברי החציה ובמקרה הזה הוא אף זוכר את הולך הרגל שעמד.

הנאשם המשיך והעיד, כי הבחין בהולך הרגל שחיפש את בנותיו בכוונה לחצות את הכביש, אך בפועל, הולך הרגל לא החל בחציית הכביש אלא רק אחרי שהנאשם חלף עם רכבו את מעבר החצייה.

עוד העיד, כי בהתאם לדברי עד התביעה, שעה שהנאשם נעצר, הולך הרגל החל לחצות את הכביש והגיע למלבן הלבן השלישי שסומן על הכביש. הנאשם המשיך וציין כי אשתו הייתה עימו ברכב אך לא יכולה היתה להגיע לבית המשפט על מנת להעיד.

דין

תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה קובעת:

"נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם להשלים את החציה בבטחה ואם יש צורך בכך יעצור את רכבו לשם כך."

בהודעת תשלום קנס (ת/1) מציין עד התביעה באופן מפורש כי עמד מחוץ לניידת המשטרה והבחין בנאשם מבצע את העבירה: **"עמדתי מחוץ לניידת בתחנת האוטובוס הבחנתי ברכב הנ"ל שהוא לא מאפשר להולכי רגל שחצו את הכביש להשלים את החצייה בבטחה"**.

עוד ציין העד: **"את מעבר החצייה חצה אדם מבוגר עם שני ילדים הם היו במלבן השלישי מתוך עשר הנהג עקף אותם לפנייהם ולא אפשר להם להשלים את המעבר"**

כמו כן העד ציין כי מזג האוויר היה באותה העת טוב והמקום היה מואר.

עד התביעה העיד, כי התבונן אל עבר מעבר החצייה במטרה לאכוף עבירה זו וראה בבירור את הולך הרגל שעמד במעבר החצייה: **"ראיתי בבירור, הניידת עמדה קדימה יותר, השותף שלי טיפל במישהו אחר. אני עמדתי והסתכלתי על מעבר החציה כדי לאכוף את העבירה"**. (עמוד 2 לפרוטוקול שורות 21-22).

הנאשם לא הצליח לסתור את עדותו של עד התביעה ועל אף שציין כי אשתו הייתה עימו ברכב באותה עת, לא שימנה לבית המשפט בכדי לחזק גרסתו. בנוסף, הנאשם ציין כי פגש את הולך הרגל לאחר חודשיים אך לדבריו הוא אינו זוכר את המקרה.

בחקירתו הנגדית העיד הנאשם, כי הולך הרגל ירד למעבר החצייה לאחר שהוא כבר חלף אותו והמשיך בנסיעה.

"ש. אחרי שחלפת אותו, הוא ירד למעבר

ת. כן

ש. איפה היית על המעבר, כשהוא ירד למעבר חציה?

ת. אני המשכתי לנסוע, והוא ירד אחריי."

בהמשך עדותו אמר הנאשם כי כלל לא ראה את הולך הרגל יורד למעבר החציה לאחר שנסע כיוון שהוא לא יכול היה לראות מה יש מאחוריו והוא נסמך על דברי עד התביעה.

"ש. המעבר חציה אחרי הפניה ימינה?

ת. מדובר במעגל תנועה.

אני מסמן ע"ג ת/2 עד לנקודה מספר 1 האדם היה עדין על המדרכה. אחרי שחלפתי את מעבר החציה, הגעתי לנקודה 2, הוא השוטר ירד לעברי, והאדם באמת היה על המעבר חציה.

ש. כשהשוטר עצר אותך בנקודה 2, הבן אדם הגיע למלבן שלישי?

ת.כן. אני לא ראיתי את זה השוטר אמר לי.

ש. זו לא עדות שלך.

ת. לא" (עמוד 4 לפרוטוקול שורות 4-9).

בשולי הכרעת הדין אציין כי כיום תקנות התעבורה אף הוחמרו ועל נהג לעצור בהתקרבו למעבר חציה ולאפשר להולכי רגל לחצות את הכביש גם כאשר הם עדיין על המדרכה.

אך מאחר והעבירה בתיק זה נעברה לפני התיקון לחוק, הרי שאיני מאשימה את הנאשם בעבירה המתוקנת.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי גרסאות הצדדים הנני מעדיפה את גרסתו של עד התביעה שהייתה עקבית וברורה. לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, נחה דעתי כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. לפיכך, אני מוצאת כי הנאשם

עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה, 16/04/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לאחר ששמעתי טעוני הצדדים, עינתי בגליון הרשעותיו של הנאשם כאשר עברו איננו מכביד,
לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 500 ₪ או 25 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה,
16/04/2015 במעמד הנוכחים.
טל אוסטפלד נאוי, שופטת

הוקלדעלידיסיגלקדוש